

462, σ. 138-190. Τὸ χφ. τοῦτο ἀπωλέσθη πρὸ πολλοῦ. Ἐν 313, τ. 6, σ. 586-594, παρατίθενται αἱ, ἄλλως ἀσήμενοι, διαφοραὶ μεταξὺ χφ. Παρισίων gr. 465 καὶ χφ. Μ. Λαύρας, ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος ἀποσπάσματος ἐν 462. Περὶ τῶν Ἀσσιζῶν τούτων, βλ. ἐν 2, 136, 180, 468 καὶ 469.

5

1207. «Συμβόλαιον» μεταξὺ φεουδαρχῶν Κερκύρας καὶ Ἑνετικῆς Πολιτείας, μηνὸς Ἰουλίου, δι' οὗ οἱ ὑπόδουλοι διετήρησαν τὸ δικαίωμα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου των ἐν 223, σ. κζ'.

6

1255?— «Ἑλληνικοὶ Νόμοι τῆς Κύπρου», ἰδιωτικὸν νομικὸν ἐγχειρίδιον περὶ γάμου·

συνταχθὲν ἐν Κύπρῳ· ἐν 313, τ. 6, σ. 514-585, ἐκ χφ. paris. gr. 1391. Πρβλ. ἐν 313, τ. 6, σ. ρβ'-ρι', 461, σ. CXCVI, 465 καὶ 377.

«Τίτλος Α'. Ἀρχὴ τῶν λιβελλῶν, οὗ ἡ ἀρχή: περὶ τοὺς ἔχοντας μνηστρα καὶ ἀποστρεφόντων τὸν γάμον. Β' Περὶ τῶν μνηστρων καὶ λύσεως αὐτῶν. Γ' Περὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς μὴ δυναμένους μιγῆναι ταῖς γυναιξίν αὐτῶν ἐν γάμῳ. Δ' Περὶ λύσεως γάμου καὶ τῶν αἰτιῶν αὐτοῦ. Ε'. Περὶ τοὺς ἔχοντας τέλειον γάμον μετὰ γυναικὸς καὶ ἀποστρέφονται τὸν γάμον καὶ οὐ βούλονται εἶναι μετ' αὐτάς. ΣΤ' Περὶ ὅρου καὶ διαθέσεως γάμου. Ζ' Περὶ τοὺς λυομένους τὸν γάμον, ἢ τὴν μνηστείαν, ἀφορμῆς, ἔτι ἐνελαβώθην αὐτοὺς ὁ πατήρ αὐτοῦ διὰ τῆς ἁγίας κολυμβήθρας, ἢ γονὺν τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. Η' Περὶ κεκωλμένων γάμων. Θ' Περὶ τοὺς γονεῖς τοὺς λαβόντας δεύτερον γάμον καὶ μὴ ληγατεύσαντας τοὺς παῖδας αὐτῶν, ἢ ἐπιτροπέυσαντας τὴν προῖκα τῆς μητρὸς αὐτῶν, τὴν προῶν. Ι' Περὶ δευτερογαμούντων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. ΙΑ' Περὶ πενθούτων γυναικῶν».

7

1260. «Διάταξις Κυπρία» τοῦ πάπα Ἀλεξάνδρου Δ', περὶ δικαιοδοσίας τῶν λατίνων καὶ ὀρθοδόξων ἐπισκόπων τῆς Κύπρου·

ἐν 430, τ. 140, στ. 1533-1560 καί, ἐν ἄλλῃ μεταφράσει, κυπριακῆς διαλέκτου, ἐκ χφ. paris. gr. 1391, ἐν 313, τ. 6, σ. 499-513.

«... Ἐὰν ὑπάρχωσιν μέσον τῶν Γραικῶν, εἰς τὸν αὐτὸν Γραικὸν ἀρχιερέα. Ἐὰν μέσον Γραικὸν καὶ Λατίνον, εἰ ὁ Γραικὸς ἐνάγων ὑπάρχει, ἢ ἐναγόμενος ὑπάρχει, εἰς τὸν λατίνον τοῦ τόπου ἀρχιερέαν ὑπάγωσι κριθῆναι... Τίς γὰρ εἶναι κριτῆς εἰς τὴν χώραν. Εἰς αὐτὸν δὲ τὸν ἰσασμὸν ὀρίζομεν, ὅτι εἰς τὴν χώραν καὶ ἐνορίαν τοῦ λατίνου ἀρχιερέως ἔνεκα τῶν κρίσεων τῆς ἐπισκοπῆς καθέδρας τῶν Γραικῶν, εἰς ἅπερ κρισίματα τοῦ ὁφφισιαλείου ἢ βικαρίου, οὕτως ὁ Γραικὸς ἐπίσκοπος ἔχων ἕναν καὶ αὐτόθεν ἔσεται ἐγνωρίζων, καὶ μηδεὶς ἄλλος ἐχέτω δικαιοδοσίαν κρισιμάτων μέσον τῶν Γραικῶν τοῦ αὐτοῦ ρηγάτου· δίκαιον ἐνὶ ἀρχιδιακονάτον, ἢ ἕτερον ἀξίωμα ἐκ τῶν προοιμίων ἔχον ἰσασμὸν ἀκροάσεως κρισιμάτων, ὡς ἐξ ἀρχῆς ὁ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας Γραικὸς ἀρχιερεὺς, καὶ ἐξ αὐτῶν κατὰ τοὺς βαθμοὺς οἱ ὑποτακτῆται αὐτοῦ ἐγκλητεύσωσιν...».

